

Postanowienie z dnia 2 lipca 2001 r.

I PZ 40/01

Sąd drugiej instancji nie ma obowiązku wskazania okoliczności, których nieprzedstawienie przez stronę wnoszącą kasację - wbrew obowiązkowi przewidzianemu w art. 393³ § 1 pkt 3 KPC - spowodowało jej odrzucenie.

Przewodniczący SSN Józef Iwulski, Sędziowie SN: Jerzy Kwaśniewski, Jadwiga Skibińska-Adamowicz (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 2 lipca 2001 r. sprawy z powództwa Kamalii C., Małgorzaty S., Jerzego W. przeciwko K. Agencji Rozwoju Regionalnego SA w J.G. o odszkodowanie, na skutek zażalenia powodów na postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 27 marca 2001 r. [...]

o d d a l i ł zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu postanowieniem z dnia 27 marca 2001 r. odrzucił kasację powodów Kamalii C., Małgorzaty S. i Jerzego W. od wyroku tego Sądu z dnia 19 lipca 2000 r., oddalającego ich apelację w sprawie przeciwko K. Agencji Rozwoju Regionalnego SA w J.G. o wynagrodzenie za pracę i odprawy pieniężne z tytułu rozwiązania stosunków pracy z przyczyn leżących po stronie pracodawcy.

Sąd Apelacyjny uzasadnił odrzucenie kasacji tym, że skarżący nie przedstawili okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. To wymaganie zostało wprowadzone jako punkt 3 do art. 393³ § 1 KPC ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego... (Dz.U. Nr 48, poz. 554). Ponieważ w ocenie Sądu Apelacyjnego niespełnienie tego wymagania nie może być naprawione w drodze przewidzianej dla usunięcia braków formalnych na podstawie art. 130 KPC, gdyż jest nieusuwalną wadą kasacji, Sąd Apelacyjny odrzucił kasację jako niedopuszczalną stosownie do art. 393⁵ KPC.

Na powyższe postanowienie powodowie złożyli zażalenie, w którym zarzucili naruszenie art. 393³ § 1 pkt 3 KPC wskutek przyjęcia przez Sąd Apelacyjny, że ich kasacja nie spełnia wymagania w postaci przedstawienia okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, mimo że kasacja ta „spełnia wszelkie wymogi wskazane w przepisie art. 393 KPC, a przytoczone w niej zarzuty i ich uzasadnienie stanowią podstawę uzasadniająca jej rozpoznanie”. Zarzucili ponadto naruszenie art. 361 KPC w związku z art. 328 § 2 KPC wskutek niewskazania przez Sąd Apelacyjny tych okoliczności, które - zdaniem tego Sądu - powinni przedstawić powodowie. Skarżący dodali, że okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji wynikają z „wagi postawionych zarzutów, treści uzasadnienia i woli zaskarżenia orzeczenia”. Wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzuty zażalenia są nietrafne. Sąd Apelacyjny nie naruszył przepisów art. 393⁵ w związku z art. 393³ § 1 pkt 3 KPC, uznawszy, że podstawę do odrzucenia kasacji stwarza nieprzedstawienie przez powodów okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji. Warunek ten został wprowadzony jako punkt 3 do art. 393³ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego... (Dz.U. Nr 48, poz. 554) i stanowi cechę konstrukcyjną kasacji, której brak nie może zostać usunięty w trybie przewidzianym w art. 130 KPC dla usuwania braków formalnych pism procesowych.

Treść zażalenia przemawia za tym, że skarżący zgadzają się z tym poglądem. Nie podzielają natomiast stanowiska, że jest konieczne wyartykułowanie w kasacji tych okoliczności. Uważają bowiem, że wynikają one „z wagi postawionych zarzutów, treści uzasadnienia i woli zaskarżenia orzeczenia” wyrażonej w kasacji. Ponadto, skoro Sąd Apelacyjny ze względu na nieprzedstawienie tych okoliczności odrzucił kasację, to w uzasadnieniu swojego postanowienia powinien wskazać, o jakie okoliczności chodzi.

Pogląd powodów jest niezasadny. Ujęcie treści art. 393³ § 1 KPC wskazuje na to, że postawiony kasacji w punkcie 3 tego przepisu warunek „przedstawienia okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie” jest odrębnym wymaganiem od „przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia”, o którym stanowi punkt 2 wymienionego przepisu. Ani zatem uzasadnienie podstaw kasacyjnych, ani znaczenie

przydane przez skarżących ich zarzutom nie mogło zastąpić przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji. Przez przytoczenie tych okoliczności skarżący powinni bowiem wykazać, że nie ma w sprawie podstaw do odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania, gdyż nie zachodzą przesłanki wymienione w art. 393 § 1 i § 2 KPC.

Nie jest słuszne zapatrywanie skarżących, jakoby Sąd Apelacyjny miał obowiązek wynikający z art. 328 § 2 w związku z art. 361 KPC wskazania, jakie okoliczności powinni przestawić w kasacji dla wykazania, że ich kasacja zasługuje na rozpoznanie. Decyzja w tym przedmiocie należy bowiem do powodów, podobnie jak i do strony wnoszącej kasację należy ocena, jakie przepisy i jakie zarzuty będą stanowiły podstawę kasacji. Do sądu drugiej instancji, jak również do Sądu Najwyższego w sytuacji przewidzianej w art. 393⁷ § 2 KPC, należy jedynie zbadanie i ocena, czy wymagania stawiane kasacji (jako środkowi zaskarżenia) zostały spełnione.

Z tych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie (art. 385 KPC w związku z art. 397 § 2 KPC oraz art. 393¹⁸ § 1 i § 3 KPC).

=====